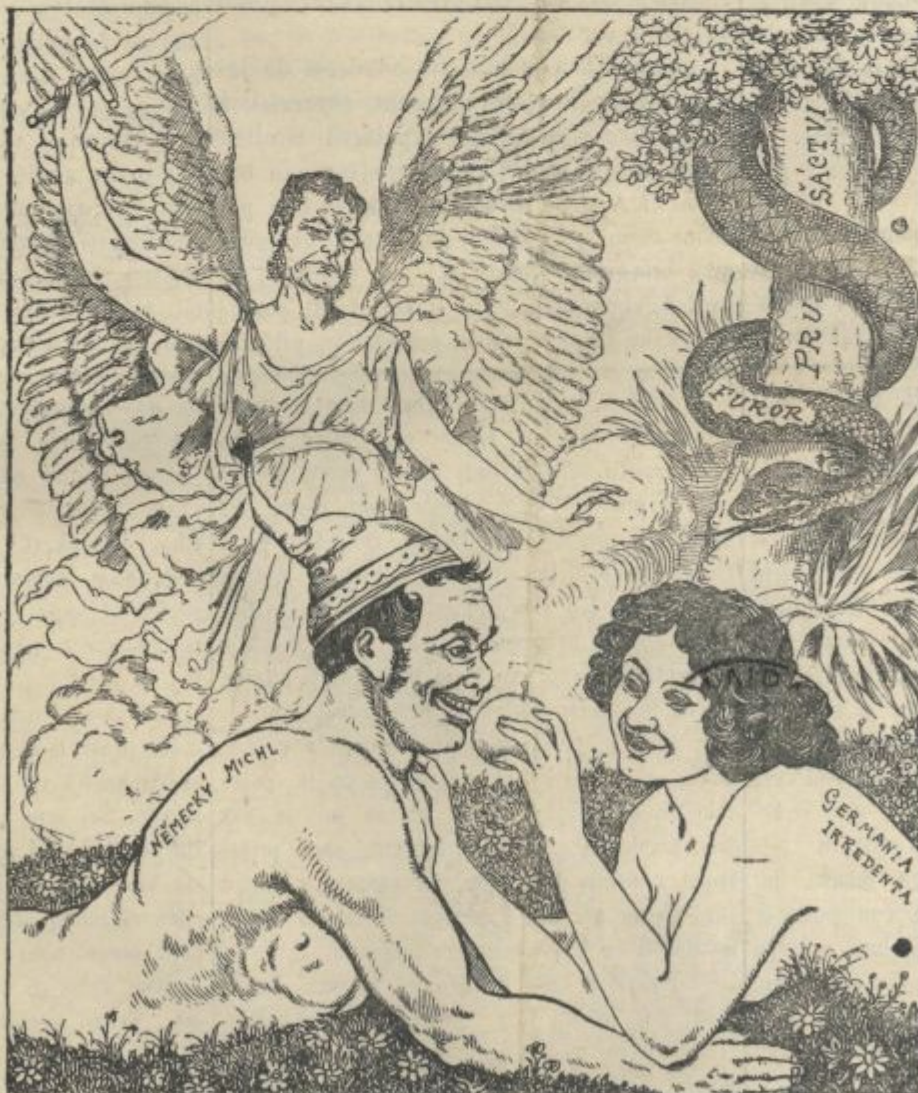

brlje trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6** kron; zunaj Avstrije **8** kron. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.

V avstrijskem raju.

Eva Germanija : Daj, Miško, zagrizni v prusko jabelko, da postaneš nesmrten, da dočakaš me ko pridem po te.

Adam Muhl : Dobra mamka, vart a pisl — najprej proč od Rima za tem pa hura-heilo! proč od Avstrije v tvoje naročje.

Angelj-minister : Hab euch ertapt, sem vaju zasačil. Določeno je, da se za vedno ločita in kod stražo nad vaju postavim **Slovana** !

Avstrija moja, kaj te še čaka?

Naloga politike je spoznavati sedanost na podlagi spoznanja porivajočih sil preteklosti: poznavati nje vire in po njih si vravnati prihodnost.
Dr. Fořt.

Politika je težko rokodelstvo. Že 1848. leta je prva misel združiti avstrijske dežele z Nemčijo. Združeni v frankobrodskem parlamentu so se Čehi protivili nakanam Nemcev. Pred 50 leti so delovali za velikonemško idejo visoki nemški državniki. In kako so slovenski visokošolci poznali svoj narod, se razume lahko že po izjavi tedanjih ljubljanskih študentov: *Wir sind deutsche Jünglingen*, mi smo nemški fantje.

Danes ne deluje za Nemčijo samo državnik, danes gori za njo splošna masa nemškega „fulka“.

Sicer pa naj pomislimo še to: avstrijski vladarji so bili od začetka raprezentanti Velikonemške ideje; oni so bili več stoletij — nemški cesarji, dokler ni Napoleon prvi razdjal Nemčijo.

Da, Nemčija že davno študira, kako bi razkosala Avstrijo in si jo potem podjarmila, nas je poučil nemški kralj Friderik II., ki je hotel cesarici Mariji Tereziji iztrgati dedne dežele ter pustiti samo še ogersko krono. — No, grof Kaunitz je preprečil ta plan z primerno zvezo.

Prva stopinja nemškega jedinstva nastala je s colno zvezo leta 1833. A Avstrija, ki je to spoznala, stopila je z Nemčijo v gospodarsko zvezo, da bi paralelizirala „Prajze“.

PODLISTEK.

Kako se je ženil.

(Humoreska, pripoveduje Jack)

Bilo je na „Silvestrov večer“. Sedeli smo pri kapljici dobrega vina v zakurjeni sobi, ter pričakovali novega leta. Če prištevam svojo malenkost, nas je bilo šest. Vsi smo bili prav dobre volje. Pogovarjali smo se o tem in onem, tako, da nam je naposled goverice zmanjkalo. Sedaj se oglasi kovač Meh: „Ker že skoro ne vé nobeden ničesar več, hočem pa jaz povedati, kako sem se ženil. „Seveda smo mi vsi veselo pritrdili.

Oglejmo si najprej našega junaka natančneje. Mož je velike in močne postave. Pod visokim čelom moli pravilno vzrašen nos. Pod nosom pa vise dolge, košate brke. Las mu sicer že nekoliko manjka, toda to ga nič ne kazi. V obče smemo reči: „Lep človek“.

„Toda predno začnem pripovedovati, moram si še nekoliko dušo zaliti“, pravi Meh, ter izpije kozarec vina. Na to nekoliko pokajšlja, potem pa začne:

Vsled tega je nastala napetost med Prusijo in Avstrijo. To „prijateljstvo“ se je po volji Bismarkovi poostriilo do nesrečnega leta 1866. Za kar je šlo prejšnjim Nemcem, to gre danes našim šönererjancem.

Nemški avstrijski prusjaki, in teh je nepretrgana vrsta od dvora do nemškega vrtarja, so se baje zakleli, da v Avstriji ne smejo vladati Slovani in sploh taki elementi, ki bi ob trenutku stopili proti Nemčiji. Avstrija naj se debeli v mastni „bifteak“ za mater Velikogermanijo.

Avstrijska komedija se nahaja že v drugem dejanju, prvo se je vršilo leta 1848. Tretje dejanje pride kmalu in iz te komedije se lahko pripeti, da postane celó žaloigra.

Današnje stanje je neznosno. Vozel ni še rešen. Vprašanje je le, kdo razvozla ta vozal ali Avstrija sama ali pa Hohenzolerci (Prajzi). Danes je razširjeno po Nemčiji in severnem Češkem nad 100.000 brošur o delitvi Avstrije. Sedaj bi bilo še samo vprašanje ali uredi in se organizira Avstrija sama ali pa jo reši pruski meč. Za prvo in drugo je treba, da stvari dozori.

Grof Thun je minister od danes do jutri; njegov krog sicer pozna nevarnost a nima toliko svobode, da bi postavil temeljni kamen rešitvi avstrijskemu vprašanju in bodočnosti Avstrije. Sedanji ministri so bolj podobni onim „padarjem“, ki devajo, ako bolniku hrbet boli, „muzkont“ na kolena. Tudi grof Thun ne zna drugo kakor delati poskušnje kako bi si omehčal, približal in pridobil

Bilo je leta 18**. Takrat sem se izučil svojega rokodelstva. Kakor vsak mlad pomagač, napotil sem se tudi jaz po svetu. Vdaril sem jo proti Dunaju. Toda tam nisem bil dolgo. Zapustil sem Dunaj ter šel proti Češki. Tako slabo se mi še nikjer ni godilo, kakor tam. Ko sem šel od doma sem mislil, nazaj gotovo prinesem stotake. Toda vrač je se proti domu nisem imel niti vinarja v žepu. Glavo je pokrival klobuk, bolj rešetu podoban. Suknja, telovnik, blache, so bili v cvetju, kakor v pomladi dren. Iz čevlja pa je palec tako milo gledal v svet, da se mi je kar srce krčilo. Po veliki težavi sem prišel zopet v svojo domovino, ter stopil k svojemu prejšnjemu mojstru v službo. Dnevi so tekli, ne da bi se kaj posebnega pripetilo.

Nasproti naše kovačnice je imel bogat mož, po imenu Čep, gostilno in pekarijo. Glavna stvar za mene je pa bila njegova lepa hčerka Jelca. Večkrat sem jo videl kako me je skrivaj pogledovala skozi okno. Ni bilo d lgo, in razodela sva si svoje srčne občutke. S časoma je to tudi moj gospodar zvedel. Nekega dne stopi k meni in me vpraša, kdaj

Nemce, zato misli izdati nove „jezikovne foršifte“.

Lahko se tudi ministru posreči, da si pridobi jeden del Nemcev in da jih pripelje k vladnim jaslím. In to bi se dalo doseči le s tem, ako bi se razbila sedanja desnica. Tudi to bi bilo mogoče, ker sedanja večina v parlamentu ni pravo telo ampak le neko bolj začasno združenje elementov, ki jo lahko popihajo drugam.

Nezanesljivi Poljaki so tudi v sedanji parlamentarni desnici tisti „jeziček“, ki navadno kamor cikne tam se nagne. A Poljaki bi bili tisti „jeziček“ tudi v nemški družbi. To si pa že lahko zapomnimo, namreč: naši Poljaki se smatrajo v Avstriji kakor „začasni gostje“; zato jim tudi ni toliko mar kar se pri nas sploh dogaja — oni so le praktični dobičkarji, dokler ne pride njih čas, ako sploh še kedaj pride. (In dr. Fořt je celó uverjen, da pride.)

Sicer se pa tudi Čehi lahko sporazumijo z Nemci; a to bi bilo mogoče le s tistimi Nemci, ki hočejo in želijo, da Avstrija še nadalje obstoja. — In to bi se moralo zgoditi na federativni podlagi. Avstrija bi lahko brez vsake nevarnosti posnemala Švico in postala naj bi velika avstrijska Švica.

Da se pa to zgodi in da se ne potopimo v nemško morje morajo Madjari prvi spoznati, da sami brez Avstrije nimajo nobene prihodnosti; ravno isto bi morali vedeti tudi Poljaki, in delovati z vso silo na to, da bi bili vsi avstrijski narodi zadovoljni na svojem domu in bi dotlej Avstrija dozorela.

da pojdem snubit. Jaz mu odgovorim, da bi šel rad, toda ne vem kaj poreče stari. „Grem pa jaz na mesto tebe“ pravi mojster, vzame kapo ter gre. Nekaj časa je bilo vse tiho. Naenkrat zaslišim besede: nimanič, pritepenec, umazanec in še nekaj enacih. Na posled se vine še mojster ves žalosten. „Star je trd kakor jeklo“ pravi „ne vem če bode kaj iz tega“.

Tako je minulo nekaj tednov. Neko nedelo pride h Čepu bogat sin bližnjega trgovca snubit mojo izvoljenko. Strašno me je ujezilo. Šel sem tja in si naročil vrček piva. Ravno je plesal moj nasprotnik z Jelico. Ko sta končala, prosil sem jo tudi jaz, kar mi je rada obljubila. Jedva se parkrat zavrtita stopi pred mene njen suubač ter me zaničljivo vpraša, kako se upam z njegovo nevesto plesati. Tristo konjskih podkov, rekel nisem nič, ampak tako sem mu prilimal za uho, da je kakor mrtev padel na tla. Na to sem plačal svoje pivo ter odšel.

Drugi dan sem zvedel, da Jelica ni hotela privoliti v ženitev. To me je zopet potolažilo. Odsle sva prišla vsak večer po dokončanem

Ako se pa to ne zgodi, bode Prusija pazila na oni trenotek, ko bi imela Rusija opravilo v drugih deželah in bi slučajno tudi Francozi politično obnemogli, da pomaršira do zaželjene Adrije.

Te misli smo posneli po zadnjem znamenitem političnem govoru mladočeha d.ra F. Ćta. (Brivec).

Burke slavnih Zabrdžanov.

(Narodno blago; priredil Silvester).

XVIII.

„Res smešno!“ uskliknil bode morebiti ta ali oni, če bodem povedal, da hočem pripovedovati kako so Zabrdžani dojili kravo. Kajti vsakdo si bode mislil, da ni nič na celej reči, ker — krave dojiti ne more Zabrdžan tudi ne drugače, ko vsak drug kristjanski človek. In vender se vsak moti, kdor tako misli. Le slušajte!

Zabrdžani kupili so nekoč na sejmu veliko kravo, o kateri so menili, da bode izvrstna dojnica, ker je imela grozno — grdo zavite rogove. Ko jo spravijo v hlev, pripravi se občinski dojač k dojenju — (omeniti moramo, da so se vsa važnejša opravila opravljala na občinske stroške) — pa krava zbije ga tako neusmiljeno po tleh, da so se mu takoj zmešale vse štiri svetovne strani in

delu v pekariji skupaj. Stari me je vedno zasledoval, toda zastonj; ni mi prišel do živega.

Neki večer sem šel zopet, kakor po navadi v pekarijo. Bila je tema kar v rogu. Šel sem naravnost na peč, misleč, da me že ona tam čaka. Tu se vsedem, ter jo prav tiho pokličem. V tem trenotku me zgrabi par krepkih rok in znan glas Čepa mi vdari na uho: „Jaz bodem že pokazal ti lačni pri-tepenec“. Prestrašil sem se tako, da mi je kar sapo zaprlo. Jela sva se metati, da je bilo kaj. Naposled se mi posreči, da se mu iztrgam iz rok ter skočim raz peči. Pa strah in groza, nesreča je hotela, da sem padel v veliko trugo napolnjeno s testom. Tristo svetlo zelenih zvezd, sem si mislil, zdaj smo pa pri kraju. Po vratih, katere sem prej k sreči zaklenil, sta razbijala dva pekovska pomo nika, hoteča Čepu pomagati. Z velikim trudom izvlečem svoje kosti iz testa ter zlezem skozi majhno okence v kuhinjo. Tu sem zagledal pod stropom dva železna drogova, preko katerih sti ležali dve deski. Dober skok in bil sem gor. Kmalu pridrvijo moji preganjalci za menoj. Čep me prvi zagleda „Ali ne greš precej doli“, začel je kričati, ti . . .“ Toda več ni mogel izgovoriti, kajti

je čez osem dni mislil, da je na jugu sever. Drugemu in tretjemu možakarju godilo se ni nič bolje, samo vzgled prejšnjega naredil ju je previdnejša. Svojo brco dobil pa je od krave vender vsak.

Ker hudobni kravi le ni bilo mogoče priti do živega, sklenejo Zabrdžani narediti dolge lesene klešče, s katerimi bodo dojili kravo le od daleč. Kar so sklenili, izvršili so še istega dne. Pa ves njihov trud bil jim je zaman, kajti kakor hitro so se z leseno pripravo dotaknili vimena, začela je krava v zrak poskakovati, da so Zabrdžanom lasje koj kvišku vstajali. Bil je na videz sam peklenšček v živini.

V zadnji sili pa si stuhtajo umni vaščani še nek pripomoček. Ko so namreč videli, da krava vedno le kvišku skače, rekli so: „Če bi imela kako težo na sebi, gotovo bi ne mogla tako brcati in bi mirno stala ter se dala podojiti!“ Ali ne vidimo iz tega izreka, da so bili Zabrdžani pravi modreslovci, ali kaj, ker so znali v vsaki potrebi pravo zadeti. Vedeli so pa, da mrtve teže ne bodo mogli kravi navezati, ker si ne bode pustila. Morala bode torej na vrsto živa teža, ki se bo znala sama držati. To živo težo našli so pa modrijani v osebi svojega precej pripravno debelega župana. —

Prav pazno stopi imenitna vaška oseba

od mene se je odtrgal velik kos testa, ter padel Čepu ravno na obraz. To ga je še hujše ujezilo. „Jurček“, pravi pekevskemu učencu, „hitro prinesi butaro smrekovih vej“. Kmalu so bile tukaj. Položi jih ravno pred mene na kamenita tla in Čep dobro zapali. Jelo se je kaditi, kakor v peklu. „Boljše je, da se jim podam, kakor da bi moral tu poginiti, sem rekel, ter skočil na tla. — Prav pri tleh se je pričnela velika dimniku podobna odprtina, skozi katero je prihajal v kuhinjo svež zrak. Hitro zlezem notri, ter kolikor možno hitro plezam kvišku. Ko priko bacim vrh, vidim, da sem na strehi, katera je bila z malimi deščicami pokrita. Počasi sem lezel naprej. Naenkrat pa resk, resk in zopet sem visel med dvema zidovima. Bilo je tako ozko, da sem se komaj premikal. Z nogo sem začutil nekaj trdega kar sem hitro pobral. Bil je zelo težek lonec, kateri je bil na vrhu zavezan. Počasi ga odvežem, in tristo drenovih klincev, v njem so bili sami trdi križavci. Našel sem še tri lonce katerih vsak je bil s takim blagom napolnjen. Začel sem premišljavati, kako je ta denar sem prišel. Kmalu sem se spomnil. Čepov oče je bil strašen skupuh. Vsi kateri so ga poznali so vedeli, da ima veliko denarja.

na stolico blizo krave, katera se je bila nekoliko umirila in hops! — že je sedel ali bolje rečeno ležal je župan na njenem hrbtu in se z rokami in nogami trdo držal. To pa je bilo srberiti živalici vender že preveč. Z močnim skokom vtrga verigo in že je pri vratih zunaj ter svojim prestrašenim jezdecem na begu po vasi. Ves začuden zakliče župnik, ki je ravno pri oknu ven gledal:

„Ho, gospodine župan, kam pa tako naglo?“ komaj pa je imel župan še toliko časa odgovoriti: „Ko bi vedel, kam me ta prokleti vrag nese!“ — in že je ležal vse štiri kvišku mole pred župniščem na trati, kakor bi prosil zadnjega blagoslova. Ne, sreča mu je bila, kajti polemil si ni bil ne trohice svojih kostij.

Krave niso Zabrdžani nikoli več videli, saj je pa tudi niso šli iskat. Bržčas jo je bila popihala tja, kjer je bila prej doma. To-liko so se bili pa vaščani vender zmodrili, da ni krava s preveč zavitimimi rogovi nikdar dobra dojnica. Če so dragi bralci tudi istega mnenja, ne vem.

Vabilo.

„Tržaško podporno in bralno društvo“ v Trstu ima svoj letni občni zbor v lastnih prostorih v nedeljo 26. marca 1899. ob 3. uri popoldne. Čast. člani pridejo gotovo vsi. Odbor.

Nekega dne ga je zadel mrtvoud — in nikdo ni zvedel, kje ima skrit svoj zaklad. Usoda je hotela, da sem ga jaz našel. Vzel sem kakih dvaset križavcev v žep, in hajdi k Čepu. Sedel je za mizo, kadil iz dolge pipe ter gledal, kakor bi imel krč v želodcu. Ko me je zagledal, hotel je skočiti v mene, kakor gad; hitro sem mu pokazal pest srebrnjakov. kar ga je utešilo. „Denar, katerega je skril vaš oče sem našel“, pravim. „Kaj? kje? kako?!“ začel je spraševati Čep. „Kje, to še ne povem, pač pa vam povem, da so štirje veliki lonci napolnjeni s srebrnjaki.“

„O zlata duša“ pravi Čep, „hitro pojdiva po nje“. „Počakajte še nekoliko mu odgovorim, ali mi daste Jelico? Čep nekoliko časa premišljuje, potem pa pravi: „Dekle naj ostane še doma“. „Denarji naj ostanejo še skriti“ pravim, ter hočem oditi. „No se pa vzemita, da bode enkrat mir“, pravi Čep.

Zaklad sem mu seveda pokazal, in nekoliko tednov pozneje, je bila poroka. Moj mojster je kmalu potem umrl in zapustil meni vse kar je imel. Tisto premoženje sem potem prodal, in kupi svojo sedanjo domačijo. . .“

Jedva je Meli zgotovil vdari ura polnoči in pred vrati zagrmí znana pesem: „Naprej“. Naše domače pevsko društvo nam je napravilo podobnico. . .

Novincem v Album.

(Konec.)

Nič „abrihtar“ ne porajta
Me udari z nogo,
Z „kolbo“ me sune
In gleda grdo.

Sedaj mi pa puška
Še pride v roke,
Me meša in martra
Do trdne teme.

Še nekaj me martra
Te rujave (tornistre) še ni,
Ko njo še zagledam
Me še pukelj boli.

Saj bilo bi dosti
Jo prazno nosit;
A bodem povedal,
Kaj mora v njej bit.

Srajce in gate
In druge stvari;
Za kazen pa kamenje
Da vage mu ni.

Tri ure marširam,
Da pot mi carklja,
Pa „cugsfirer“ upije:
„Kompanija laufsrit vsa!“

A, ko pridem v kasarno
Vse spet je herštel;
In glide spet moram
Na novo napet.

Če prav se ne obračam
Mi pljune v zobe,
Okol me zasuka
Za zlomit noge.

Še štrekat se moram,
Ko največ' gospod;
Ko imel bi podplati
Železne od spod.

Kosti me bolijo
Od glave do nog,
Stégat se moram
Da usmili se Bog.

Zvečer mi prinese
En star infanterist,
Čevlje za spucat
Še kupit mu biks.

Prav ostro mi reče:
„Se morjo svetit,
Spodaj in zgoraj
Svetli morjo bit“.

Še druga nerodnost
Pri nas se godi,
Kjer frajtar vpije
Za zgruntat ga ni.

Nad mano zabučí:

„Si prištíman k' raport,
Za kazen boš dobil
Štirinajst dni abort.“

Povedal Vam bodem
Od menaže enmal:
Zjutraj je župa
Za večerjo „signal“

O poldan je dosti
Si lahko vesel;
Se mora najesti,
Če lačen bi bil.

Za malco ob petih,
Gotovo vsak dan
Za drug dan nam zopet,
Befel nam je bran.

Komis je prav črn
Bod hvala Bogu;
Z ržene je moke
Pa ne paše vsak' mu.

Pa moram ga jesti,
Ča hočem živet;
Saj kmal bo minulo
Še težkih par let.

Oh težko je umreti
Če nič ne boli,
Še težje bit vojak
Če korajže nima vsak.

Da mučno je molčati,
Ko vse narobe gre
A moraš še hvaliti,
Kar graje vredno je.

Bistriški fantje,
Pišem Vam to:
„Bogu se zahvalte,
Da niste za to.“

A. L.

Madjarska slovenščina.

N. 736

Citazione.

Sig. N. N.

editore del giornale „*novi Liszt*“ viene itd. Dotični uradnik je mogel, ko je pisal to šmentano Citazione, gotovo imeti srce v... Rimu, misel v... Budimpešti, glavo pa v... čevljah! Vsekako pa je verjetno, da mu je rojil v istem hipu po možganih madjarski skladatelj Liszt.

DOPISI.

Iz Trsta. (Pritožba proti Brivcu) Slavno uredništvo! Prašati moramo zakaj da Brivec ni obril kosmatince in kosmatinke, katere

smo mu izročile v našem pismu. Tudi n prinesel opravičenje v „listnici“. — Mi smo mu pisale v imenu naših somišljenk in tega mnenja smo tudi danes. Ako ni hotel obsoditi pod ostro britev vse tiste osebe ki smo mu zročile moral bi vsaj „okolvogla“ obriti, ker te zahtevamo po vsi pravici. — Njega stvar je znana Brivcu in nam. Ali se morda boji njegovo učene glave, da mu prizanaša tisto „oslarijo“. — Vi gospodje častnikarji vpijete na vsa usta po vaših listih: Slovenci držite se gesla, držite se skupaj. Zakaj pa vi, ne držite z nami, ako ste Slovenci kakor vaši listi pišejo. Kdor je kosmat naj bo Peter ali Pavel mora pod ostrino. Zakaj bi pa „okolvoglu“ prizanesli. Kako je to, da Vi držite z njim a ne z nami. Če tudi smo delavke vender smo srčne narodnjakinje.

Zapoved katero zapovedujete drugim jo tudi sami držite. Vi gospodje pogledjte malo na vašo preteklost: Kako lepo je bril Brivec še v kratkem času tržaške dekleta! Res je, da je mnogo njih, ki se še ne zavedajo, kaj so in kaj bi morale biti po rodu in jeziku.

Druge so pa vrle Slovenke, ki prav pridno podpirajo Brivca, ali obril nas je vse brez izjeme. Ali je to pravica biti žaljen od lastnih narodnjakov. Me ženske delujemo kakor vi gospodje s tem, da spodbujamo naše sorojakinje za narod, zato pa tudi zahtevamo, da nam Brivec vsakega kosmatinca obrije katerega mu izročimo. Brez zamere ostajam Vam udana

Minka.

Brivec ima pravico vložiti proti omenjeni pritožbi rekurz v 10 dneh.

(Rekurz se uloží. Op. ured.)

Iz Hrastnika. Nepotrpežljivo in dolgo sem čakal, misleč si, da se vender kedo spomni na naš preljudi Hrastnik, ter izroči tvoji britvi par kosmatinov, katerih je pri nas zelo veliko. Ker pa še nikdo drug ni storil, hočem ti jaz izročiti pod tvoj „razirmeser“ nekaj teh „ta kosmatih“. — Na kolodvoru je neki uradnik, kateri se postavlja v — nemško verižico. Menda se mu je kedaj sanjalo da je v „Rajhu“. Sploh pa so bile razmere pri tukajšnjem kolodvoru dosedaj (sedaj je namreč nov postajni načelnik) strašansko čudne. Tako se je na primer v čakalnici util neki cigan igrati „*die Wacht am Rhein*“. Toraj čisto germanske razmere. Veliko je še drugih, toda omeniti hočem le „Manšaft“ našega „fajeroberhauptmana“ je g. R. kateri se ima le boginji Fortuni za svoje socijalno stališče zahvaliti. Komandira ta gospod (kakor je razumljivo) le nemško. To pa večina požarbrambovcev tako razumi, da se sučejo nekateri na desno, drugi na levo. Kadar je pa kak ogenj jih pa le polovica pride, kakor

zadnjič, ko je gorelo kakih pet minut od stanovanja g. S. kar pa omenjeni g. Steigerkomandant ni ničesar čul. Toda za sedaj dovolj. Prihodnič se zopet oglasi.

Vaš Navihanc.

Cerovška konkurenca. Dragi Brivec! Poročam ti nekaj o naši zapuščeni „mami“ in njenih otrocih. Pred 14. leti je zagledala luč sveta. Potem je bujno rastla v toliko da je že hrepenela, pa tudi si zbrala kaj lepega moža koji je bil, žal, malopriča pa dober „pohrust“. V svoji družini zatiral je vsako pošteno veselje, ker je ona, videča to, zbrala novega srčka pod katerim je število otrok narastlo, je stari koj začel biti boj proti njej in njenem možu, ter vsem mlajšim otrokom. Vkljub vsemu temu se je ona srečno štela dokler ni starejša banda začela moliti zlato telo Miota, tako da jim je talente zmešal. Tako da imamo zdaj dve bandi: Dolžabar in Gor-uhar. „Mama“ jim je domača, Ata tujec, žabarji so jim pa pripraga: tako mo druje banda uharjev. Kapomiot je napovedal vojsko na katero je prišlo iz dol. konca blizu 3 brente kroglic, koje hrani „papa“. Naš tata se tega prestraši ter zbeži od mame. Nute udari s palico ob čevlji v začetek, ter zakriči: hura na boj besneč. Toni zajaše osla, in haj čez Ščurkovec na patrolo. Miot in Lukca sta nosila mnažo. Škofč je nosil prapor, ter pel: Narod čez narod, drugi mesec bo krvavi dan.

Pri Tinci že zidajo „forteco“, ime rovano: „staro spako“. Delo prevzame „Mioluk“ katero bo stalo ogromne svote. Jakma ponosno bije po kasonu čuš: Zlaj ste zgubljeni itd. Pa band žandarje vse tega ne straši ampak sproži svoj top tako, da se bo Cerovo streslo. „Mama“ milo joka, ter v duhu gleda, strašni osodepolni dan ter z milim glasom prosi ožeta narodov: „Naj vendar sporazumnost posije z visokih lin.“ Šior Luk bo pri tem prizoru žel blamižo, ter sprejme kolajno iz turške kalarabe itd. To, dragi, so skrivnosti katere ne sme vsaki falot vedeti, tebi ti povem, ker te ljubim. — Pa prosim te razodeni mi svojo ljubezen s tvojim posetom in prepričan bodi, da tukaj te večkrat s lno pogrešamo. Srčen pozdrav: „Podlipski“.

Iz Ajdovščine. Predragi moj Brivec, ako prideš kdaj v naš prijazni trg ne ogiblji se nikdar novo odprte gostilne s prenočiščem pri „zlatem repu“. Tam dobiš vsak čas pripravljene okusne, gorke in mrzle jedi. Ako znaš na karte igrati, kenig, rufat ali „tarjonf“ ne bo ti škodilo, ako se pa na cvik zastopiš utegnil bi še najbolje. Za pijačo pa dobiš pristno hubelsko vino iz ajdovske okolice. Toraj pridi brez zamere, da ga popijeva en liter. Želno te pričakuje tvoj prijatelj

Nemški volk; Zdaj se morejo tudi češke kobile učiti nemški.

Češka kobila: Zakaj pa ne, slovnico sem si že kupila — ti mi bodeš pa za inštruktorja.

Volk: Kje pa imaš slovnico?

Kobila: Tu na kopitu, čitaj! —

Volk povoha z nosom a češka kobila ga tako neusmiljeno brčne, da je kar zlezel onkraj avstrijske meje. —

Nimlot-skim vilam v svarilo. V tem trgu živeli so pred 50leti v čudnih razmerah. Te razmere je treba nekoliko pojasniti. Dekleta se danes obnašajo pošteno, stanu primerno. Ne vlačijo se okoli in ne škilijo po višjih glavah, ne letajo visoko, boječ se nizko pasti. Izučile so jih žalostne izkušnje, ki so zapisane v neki knjigi v večni spomin.

Živelo je, kakor sem rekel, pred 50leti v našem trgu več deklet jako čudne narave, a med temi odlikovale so se tri še s čudnejšo navadico. Domačih fantov bodisi kakoršnega koli stanu niso drugače pogledale, kakor takrat, ko so jih potrebovale za „vado“. Po-

vabile so jih: pojdite z nami, gremo na izprehod ali kam drugam; tako so lovile metulje z zlatimi gumbi. Fantje so pa imeli primerno množino slame v možganih, da so se dali tako za nos voditi. —

Naslednji dan pa so se hibatale in norca delale, ker so dobile tako teličkov, ter se pomenkovala „kam jih pa prihodnjič poženemo“.

Taki in enaki pogovori so se čuli iz lepih ustic naših ljubeznjivih devic, ko so se na večer zbrale v njih čakalnici blizu stare murve sedeč, za „štantom“, vsaka s „cigaretko“ pod predpasnikom skrito. Hitro popoldne t. j. ko so bili uradi zaprti nališpale

so se ter šle pod razvaline „Kozjega grada“ loviti njih ideale. Tapale so za njimi kakor psiček za gospodarjem.

Dobro da so bili dotični ideali pametni, ter niso tem ptičicam vse verovali. Kaj se hoče?

Ženski svet je bil od takrat „prefrigan“ Pardon! Tukaj namreč niso bile vsa dekleta enaka ampak le nekatere mlajše. Nu sedaj pa je v tem oziru mnogo bolje; ako bi se pa vrnil tedanji časi, treba bo pisati zdravniku in pokazati „eksempelj“ iz prejšnjega stoletja.

Upam, da tega ne bo treba.

Pisano v Nimlstu na dan sv. Kunigunde 1849.

Primajduže.

Najnovejša pustna uganka.

Kdo zna uganiti, kje so igrali „tombolo“ pred cinkvino?

Iz Sod'rga dne 17. t. m. 1899. V našem lepem trgu nas je mnogo poštenih delavcev in na dobrih nogah stoječih posestnikov, med nami pa tudi mnogo štacunarjev in krčmarjev; poslednji nam prodajajo blago na tako draginjo, da imajo pri 1 goldinarju že dva procenta dobička.

Ker razvidimo, da si drugače ne zamo-remo proti temu oderuštju pomagati, smo sklenili, da bomo imeli svoje „konsumno društvo“ v katerem se bo vse bolj po ceni dobilo in tudi na „puf“ do konca meseca; ker naši štacunarji nas tirjajo že ob 2 letih. Glej Brivec to je hudo!

Dragi „Brivec“, ako žajfo kupuješ z gotovim denarjem, upiši se v naše „Konsumno društvo“ ter tam bodeš dobil žajfe kolikor rabiš na puf do konca meseca — med istem bodeš pa dosti zaslužil, ker bodeš imel toliko, da ga ne zmagaš. — Le sem pridi!!!

Somčev Janez, Hudimlinov Štefan, in Žablev Tone so si zmislili to le:

1. Mi moramo dobiti konsumno društvo ker davki so veliki in pri trgovcih, krčmarjih mesarjih itd. moramo drago plačevati —, zakaj bi se k boljšemu blagostanju ne pomagali? sedaj je čas še —, da nas ne prihitijo trgovci in obrtniki, ki bodo šli 6. aprila v Ljubljano se posvetovat.

2. Hudimlinov Štefan pravi: Mi bomo imeli vse ceneje kot dozda ker reklo se ne bo, to je naše — ampak — vaše. — Oh kako bo to lepo!!!

3. Svinčev Janez pravi:

Glejte dragi moji! Jaz kot pesestnik moram na draginjo najemati deklo, hlapca, pastirčka in pestunjok mojemu malemu Janezku, vse do novega leta; ali do Šntjan-

ževga dne — sedaj ne bo treba tako delat — dragi moji!

Kadar bo hotel kdo kako pošteno deklo, jo bo lahko dobil v našem konsumnem društvu le do jeseni, in ko bo sneževalo bode pa oddali jo zopet v konsumno društvo in ravno tako hlapca, ker čez zimo jih ne rabite in jim ne bo treba zaslužene hrane dajati t. j. razun pestunje.

4. Deblev Tone pravi: Jaz sem priden gospodar imam svojo pridno soprogo, — zakaj bi si ne priveščila firkele vina na dan, saj je po ceni; tudi jaz ga nisem pil drugači kakor „likof“ od krave ali volov, kadar sem kaj prodal — in sem stiskal vse zato, ker je bilo pri krčmarjih predrago. Sedaj bo drugače; moja žena naj ga spi je na dan za potrebo vsaj po en firkele dokler se vinu ne privadi, ker je tako po ceni; potem ga naj pa nekoliko več, ko se ga bo privadila saj je po nizki ceni. Pričujoč je bil tudi Primožov Miha ter je spoznal, da je ves načrt v redu in ga odobril. Povedal je ravno tako svoji ženi, katera je bila proti temu; a ko je zvedela da tudi za žene dobro pride je tudi ona vse svojemu možu odobrila naj bo tako ali tako, samo, da bi bila tudi ona dobro postrežena.

Kako bo izšlo? to je prašanje. Koncem meseca bo nadloga za plačevanje dolgov v konsumno društvo. —

Prišel bo „sekutar“ z opominom — da se davek plača.

Otroci prosijo za novo obleko za praznike.

Žena bode tarnala da jej manjka par loncev loncev, da bo živco iz prešičevega rivca kuhala.

Da bodo lonci še za drugo leto, je treba da se drat kupi za povezati.

Jurček, Micka, Johanca, Jožek, Špelica, Marjetica, Francika, Julia, Tona, Mihec itd. prosijo za Velikonočne črevlje.

In glejte oče je še v konsumnem društvu zapisan ter ima pravico vse to kupiti — saj je vse po ceni.

Pride položni list za plačati zavarovalnino proti požaru in lahko pravi gospodar — bom šel v konsumno društvo si pomagati saj je vse po ceni.

Ko je bira gg. župnika, kapelana, ali še kakega tretjega duhovna treha je dati v denarju ali v naturi t. j. drva, predivo, pšenico, oves itd. in še kaj drobiža za mežnarja — kje se bo to hitro dobilo, ako nimaš sam? Le v našem konsumnem društvu — saj je vse po ceni.

Ako ti toča potolče poljske pridelke, da nimaš še semena, pojdi le k našem konsumnem društvu.]

Ako umrje kdo od tvoje družine, obrni se tudi za rakev v naše konsumno društvo, za zvonjenje, pogreb, mrtvogled, jamokope in nosače mrličev ter pogrebščine to bi zopet preveč stalo ako se ne obrneš k našem konsum. društvu, saj je vse po ceni.

Ako zbolíš, pošlji po zdravnika in zdravila v naše konsumno društvo; saj je po ceni.

Ako te kdo toži, najemi si advokata v našem konsumnem društvu; saj je vse po ceni.

Ako zadeneš terno ali loz le prinesi isto svoto v naše konsumno društvo, da poplačaš zaostali dolg saj je bilo prej vse po ceni.

Predlogi potrjeni enoglasno z „Živio klici“ ob 10. uri zvečer.

Agricola.

Popravek. V zadnji številki je bil na tem mestu dopis: iz Brezoviške fare blizo Materije. — Kogar dopis zanima naj ga še enkrat pod zgornjim naslovom prečita (Uredništvo Brivca.).

Listnica uredništva.

Antikrista nismo natisnili, ker je v današnji številki — na drugi način dobro obrit. — Pozdrav!

X. iz Averbja. Menimo, da je bilo dovolj, Brivec mora tudi drugam za velikonočne praznike Zdravje!

Vrhgromade brije neko Tončko Planinko — Brivcu ni treba skrivati priimka, drugače mu ni mogoče zbrati prave britve. —

Listnica upravnništva

Gospod Brivec koliko pirhov si želite za Veliko noč!

— Brivec si želi samo one pirhe v kronah, katere so mu njegovi naročniki še dolžni v preteklih dveh letih.

OGLASI.

Edino pravi

Paglianov sirup

kri očiščajoč.

Ne jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florenciji, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliana iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike depozitiran pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Pri moj tvrdki

Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo

stroji vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi iz kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobroto vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

Mat. Živic, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

5—10

Dve sv. Ivanki.

„Kaj maraste Marika, ke jemaste tašne fajne šolne z brunela“. — „Ja, sej jih imaste tudi vi lahko — bešite čedol h Pepetu Krašovcu tam najdeste takšne ku česte. Dobite na zbiro: z brunela, se svetlim pontalom, se žametam spret. Tudi ima rumene škarpete visoke za zvezat in tudi za otroke, černe ali kukar se zbereste“. — Ma či je ta betega? — Kaj ne znaste, saj hodijo vsi naši manderjarski, moški in ženske dol. Dobite ga tam pri cerkvi sv. Petra le prašajte po Pepetu Krašovcu, vsi vam ga pokažejo.

Jožef Stantič

čevljar v Rosariu.

Franjo Fojkar, posestnik
v Stari Loki pri Škofji Loki št.
19. (Gorenjsko)

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo žganje, dober okusen brinjevec kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepiča za moške želodce. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni. Obilo naročbe prosí gornji.

„PRI KRONI“

v ulici Geppa št. 10.

Podpisana naznanja, da je prevzela imenovano gostilno ter se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izvrstno pivo, vino istrsko, dalmatinsko in belo. — Kuhinja je vedno preskrbljena z svežimi jedmi.

Za mnogobrojni obisk priporoča se udana Ana Čepirlo.

Prodajalnica pri sv. Ivanu

št. 336

ima veliko zalogo vsakovrstnih kolonijalnih jestvin kakor: kavo, riž, olje, kis in razne moke in močnata jedila. Drži v zalogi razna manifakturne tkanine za oblačila. — Cene primerne.

Tobakarna. —

Za obilen obisk se priporoča:

Ana ud. Gašperčič
trgovka.

Domača krojačnica

ulica S. Maurizio št. II, II. nadst.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovjšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila. Priporoča se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača gostilna.

Podpisani vabi svoje rojake in druge Slovence

v svojo gostilno, v ulici Madonnina št. 29

Poleg gostilne j. tudi vrt za igro na kroglo.

Točil boče dobra vina, vipavska in istrska, kraški teran ter KOSLERJEVO PIVO.

Rojaki stanujoči pri sv. Jakobu in drugi gostje dobe v moji gostilni vedno dobro, čedno in točno postrežbo.

Tudi za prigrizek je priskrbljeno. — Priporoča se za obili obisk.

Spoštovan em Martin Marc gostilničar.

O priliki Velikonočnih praznikov

dobijo se v prodajalnici

D. I. ZADNIK

Trst — ulica S. Giovanni šte. 6 — Trst

vsakovrstni ovratniki, ovratnice, zapestnice, moške srajce, nogovice in različno drugo blago. Slovinci, Slovenke, vse dobite po jako nizki ceni. Ne zamudite prilike, priskrbite si kaj za Velikonočne praznike v domači prodajalnici.

Za obilen obisk se priporoča

D. I. ZADNIK

EDINO PRAVI PAGLIANOV SIRUP

ki čisti kri.

OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo separirati občinstvo, češ, da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrda Girolamo Pagliano v Florenciji, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozorjamo Vas na edino tvrdo Girolamo Pagliano v Florenciji Via Pandolfi 18. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svetlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdo Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. od dajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni. Cenike dopoljšem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Domača slovenska gostilna

Fran Valetič

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča ulani **Fran Valetič**, krčmar.

Slovenske gospodinje — pozor!

Prodajalnica in zaloga

jestvin in kolonijalnih pridelkov.

Ant. Furlan

ulica Crociera 2 — Piazza S. Francesco 2

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem kupil prodajalnico prej Ruaro. Isto sem založil z vsemi potrebnimi jestvinami: vse svežo in najboljen vrste. Sprejemam vaktero pošiljatev na deželo ter sprejemam isto v komisijo. Jamčim točnost, solidnost in najprimernejšo ceno.

Držim zalogo vsakovrstnih vin, v bo tiljakah, kakor tudi vipavsko, istrsko in dalmatinsko belo in črno. Blago se pošilja po želji tudi na dom.

Ker zagotavljam, da bode moja prodajalnica založna vedno z najboljšim blagom, se nadejam naklonjenost tudi od slavnega občinstva.

Udani

Anton Furlan,

trgovec.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrda

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerki)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mitvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Rusko-slovenski slovar

sestavil Hostnik, izdala

GORIŠKA TISKARNA A. GABERŠČEK

v Gorici.

Stane samo **3 krone**

Slovenska mladina, ki želiš čitati ruske duševne velikane v izvorniku, in si tako nasrkati slovanskega duha, segaj pr dno po ruski slovnici. katera obsega slovnico-slovarček in berilo.

V „Goriški Tiskarni“ **A. Gabršček**

V GORICI

izšel je ravnokar

BEN-HUR

sloveči roman iz časih Kristusovih

Cena mu je: 1.20, po pošti gld 1.30,

Naročila je pošiljati naravnost na tiskarno.

Svoji k svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu svojo bogato založeno pekarijo-prodajalnico. — Postreže se vsaki čas s svežim kruhom po navadnih cenah; prodajalcem, krčmarjem, gostilničarjem in odjemalcem na debelo ustreže točno s primernim odbitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Razun kruha, dobi se v prodajalnici vsch vrst moke — domače pečivo — razne sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh, gibanice in kar kdo želi; vse po nizkih cenah. Pekarija je v ulici Stadion št. 20, odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. — Priporoča se posebno našim slovenskim materam in njih hčerkam, da ga pogosto obiščejo.

udani **Jakob Perharc,**
lastnik.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme v svoje prostore vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo na željo gosta.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno, zdravo in ceno. Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega šte. 7.

Lastnik in izdajatelj **Miloš Kamušič**, urednik: **Ivan Dolenc**. — Tiskarna Dolenc (Fran Polić) Trst.

Prihodnja šte. izide dne 30. marča zvečer.